



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XXXVII. A morte, vel praesente mortis periculo erepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT XXXVII.

A morte, vel præfente mortis periculo, B. Virginis Lindenfis
auxilio crepti.

TRes sorores veteribus fuerunt, vitæ mortisque
arbitræ; quippe stamina vitæ aut producer, aut
præsecare potius fangebantur. Verè Parcæ, & nomi-
ne & re; quia inexorabiles, præsertim ubi vitæ stia
præsecuissent semel. Una nobis, Dæi Mater & Virgo
est, quæ etjam abrupta, si fabulis locus aliquis est, per
Parcas, vitæ stamina restaurat; ideoque & Mater mis-
ricordia, & vita atque dulcedo, spesq; nostra, Eccle-
ipfius suffragio audit. Numquid & apud Linden-
suam id sibi operæ sumit? Ego quidem non dubitem
etjam hîc usurpare, id, quod de B. Virgine Eccle-
Græca universim in Menæis canit, asserens eam mor-
tuorum quoque Matrem, quæ resurrectionem mor-
tuis peperisset. Sic enim Deiparam appellat (a) *Με-
bus ligni gustus me occidit: Planta autem, de Te, ô Virgo, pe-
oriens, vitam mihi reddidit. Partus enim tuus est Resurre-
ctio mortuorum, captivorum libertas, erectio iacentium.*

I.

Puella tecto domus obruta, ad vitam, per B. Vir-
Lindensem revocata.

Domos ac tecta, servandæ ac fovendæ vitæ cau-
sâ

(a) ἡ πικρὰ με τῆ ξύλα γεῦσις ἐνέκρωσε. τὸ τεχ-
ἐκ σκ, κορη, φυλὸν ἐζώωσε. τόκος γὰρ ὁ σὸς, τῶν νεκρῶν ἐ-
νάσσει, λύσις αἰχμαλώτων, ἀνόρθωσις κειμένων.

sã struunt mortales ; quibus tamen non rarò mors pro Tumulo uti solet. Conata est id Allensteini, per- fecissetque; nisi præsidium Deiparæ Lindensis inter- cessisset. Gertrudis erat puella Joannis Kirsten & Gertrudis conjugum filia; quam mors domi, ipsa do- mo pro armis usa oppressit. Incertum, quo casu te- ctum domus corruit, & tignis lignisque cæteris, puel- lam oppressit. Magno parentum aliorumque moli- mine, nec minore dolore, inter tigna ac rudera re- perita; atque inde exanimis, per fracto brachio, toto- que corpore miserè afflicto extracta est. Non potuit aliter cum à cæteris, tum à parentibus, quàm pro mortua haberi ac tractari: quod & mater deinceps apud Lindam est restata: sed & viscera parentum non poterant, tam acerbo spectaculo, non commoveri quàm maximè. Ubi ad se non nihil rediêre, ex illa tri- stitiæ dolorumque nube, ad eos, qui à Linda Maria- na, beneficiorum divinorum in omnes se effundunt, radios respiciunt, & DEI Matri, exanimem filiam commendant, adjecto usurpandæ apud Lindam, tum penitentia, tum eucharistiæ voto, neque votum e- ventu caruit. Benignissima quippe DEI Mater, hîc se & vitam, & dulcedinem exhibuit, reddito puellæ de- functæ spiritu; quo per venas ultro citroque comme- ante, membris omnibus vigor suus viresque rediêre. Sanam igitur atque incolumem filiam parentes, An- no MDCXXXVIII. ad IX. Calend. Jun. Lindæ serva- trici suæ coram stitêre, votoque, quod nancupâcant, titè sunt defuncti.

II.

Inter perpetuas liberorum mortes, filiulus præsidio
B. Virginis, per visum parentibus indicato,
servatus.

Non incommodè locum hîc illud Prophete (a) sibi vendicet: *Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura, aut extremum auricula.* Leonis instar grassabatur mors in liberos Ertmanni Wein civis Guldadiensis opificio rotificis. Jam quinos rapuerat, conuenis funeribus elatos; jam & sexto imminebat; rapuissetque, nisi Deipara Lindensis tanquam *extremum auricula de ore leonis*, eruisset. Jam enim & hic morbo implicitus, adeoque moriturus certè erat, nisi Deipara morti eripuisset. Quadtimus vixdum erat, cum parens (ut in commentariolo Patris Simons Hein scriptum reperio) Anno MDCXXXVIII. ad VI. Nonas Julias, illum apud Lindam circum Altare gestavit, ac dixit mortuos sibi quinque iam liberos isto maiore cumq; vereretur etiam hunc ultimum moriturum, per visionem monitus est, votum ut faceret ad Divam Virginem Lindensem, & Tabellam per puerulum offerret, sic enim cum mortis periculo eximendum. Eventus veram fuisse promissionem probavit. Hodie Tabellam argenteam, spectante populo frequente, puerulus obtulit; & pater cum filio in domum est reversus.

III. Re-

(a) Amos 3. 12.

III.

Religiosus Ordinis Minorum, voto Lindam nuncupato, à præsentè mortis periculo ereptus.

Anno MDCXXXVIII. ad XVII. Calend. Octob. P.F. Ludouicus Pfeil, Ordinis Minorum de Observantia Lindam, ab ipsis Poloniæ finibus, cis Posnaniam peregrinus advenit; & statuatim è cera in mortem religiosi Ordinis Minorum effictam, Deiparæ Lindensi, tanquam voti reus, obrulit. Reminisci non possum, quo genere morbi ad extrema fuerit deductus; reminiscor tamen (quippe qui multis deinceps illo familiariter usus sum) cum mihi, tum aliis pluribus palam fuisse confessum, ad ipsam se mortem vi morbi fuisse adactum, neque alio nisi Divæ Lindensis præsidio ereptum. Quod quidem non in Aula modo illustrissimi Episcopi Varmiensis, verum & totâ passim provinciâ ubique pro comperto ferebatur. Degebat ille, ad id usque temporis in Polonia, cum morbo corripitur, cui neque medicorum neque ulla mortalium præsidia (quin pro deplorato, depositoque haberetur) paria erant. Rebus igitur conclamatis, subit illi mentem præsidium, in Prussia, patria sua (Resseii quippe in Prussia natus erat) constitutum, quo cæteri mortales apud Lindam Marianam felicissimè perfruuntur. Quocirca Moderatores, quorum sub imperio agebat, vel inter mortuis vocibus appellat atque obsecrat; vellent, juberent, votum ab se Divæ Lindensi nuncupari, & si revaluisset, peregrinationem ad eandem
lusci-

suscipi. Annuentibus illis, voto se simul obstringit, & simul morbo mortisque periculo absolvitur. Quod ille tanto prædicavit enixius, quanto diutius inde hæsit in Prussia, & Lindam Marianam, grati animi ergo frequentius visitavit.

IV.

Vir in Polonia genere & dignitate illustris, voto Lindam pro se facto, propinquam evasit mortem.

Piaculum foret hoc aliis referre verbis, quam quibus & à jurato civitatis Resseliensis Notario signatum, & testibus fide dignissimis confirmatum est. Sic igitur Notarius ille: Anno Domini, millesimo sexcentesimo quadragesimo, die secunda Julii, illustris ac magnificus Dominus, Albertus Alexander Præcezkovvsky, Heres in Zbenin, Thesaurarius Terre Lomzensis, & Notarius terrestris iuxta ac castrensis Rozanensis & Mokoviensis, quaesquuntur, coram testibus infra scriptis, teste conscientia dixit. Anno currente, cum in bonis regalibus Lomzyn, subito gravi, & periculoso admodum morbo esset correptus, ita, ut neque sui, neque nominis sui memoriam teneret; à coniuge, ceterisque propinquis, varia vota pro incolumitate decumbentis, ad varia loca sacra edita sunt: que quidem ego magis propinquorum, quam suam voluntate, rata esse volui. Interim casu efferuntur litera, à P. Stanislao Zberovvsky Societatis Jesu, de propinqui sui morbo planè ignari; quibus inter cetera, indulgentias & miracula ad B. Virginem Lindensem, pro festo potissimum Visitationis B. Virginis, exhiberi solita commendabat. Hic subito ager ipse ultro

votum

votum concipit (quippe qui ad illud interiore instinctu, ac vi impellebatur propinquisque variè dissuadentibus obtendebat, se omnino, vel inter media iacula de calo ruentia, voti causâ locum inuisurum) Lomz amque ad Patrem Societatis Jesu Andream Bobola scribit, ut secum, suâque causâ votum ad B. V. Lindensem concipiat. Vix votum emissum, cum ager revalescere sensim cepit, brevique ad perfectam valetudinem viresque rediit: ita ut infra hebdomadam, pro officio suo adesse lustrationi Equitum Polonorum, ipseque, pro more patriæ, inter alios, Eques vehi ac spectari potuerit. Quocirca beneficii divinitus accepti memor, & gratis; pro ipso Visitationis B. Mariae Virginis festo, neque privati, neque publicis Reipublica, Comitiorumque terrestrium negotiis decineri potuit, quin voti reus, itineri se committeret. Venit igitur die, & Anno, quo supra; sacramentique, penitentia & eucharistia refectus, quæ scripta sunt, in præsentia testium infra nominatorum, referri in tabulas, atque consignari voluit.

Albertus Przekovvsky Thesaurarius Terr. Lomzensis.
& Notarius Rozanens. & Makoviens. S. R. M. S.

Ita esse attestor Paulus Mollerus Archipresbyter & Parochus Resselienfis, manu prop.

Idem testor Valentinus Maievvsky Parochus Bischburgensis, manu prop.

Idipsum testor, Thomas Clagius Residentia Resselienfis.
Societati Jesu superior, manu prop.

Idem testor Christophorus Schmid Actorum Resselienfis.
sum iuratus Notarius, manu propria.

V. Alias

V.

Alius itidem illustris è Polonia vit, præsentis periculo mortis ereptus.

Extat hujus rei votiva ex argento apud Lindam Tabella, cum hac epigraphe: *D.O.M. Virginique Matri, Fonti misericordiarum, Martinus Szyszkowsky Capitaneus, Leloviansis Germanus is erat frater illustrissimi Varmiensis Episcopi Nicolai Szyszkowsky; ad quem etjam revifendum è Polonia in Prussiam excurrerat. Lætitiâ è gratissimo fratris conspectu singulari, propè mors præcidit; morbus certè haud leviter interrupit. Paulò enim post, quàm Heilsbergam venerat hospes, tanta illum vis morbi invalit, ut nulla medicorum industria, quin pro deposito haberetur, par esset. Quò major illustrissimo Episcopo exinde cura atque dolor, cui unicus ille fratrum supererat, in quo domus, ut ille ait, *inclinata recumbebat.* Quocirca etjam majore fiduciâ Divam Lindenensem, cujus, ut ante vidimus (a) honori propagando eximie studebat, supplex accedit, & fratris nomine votum concipit. Extemplo æger ad se, rediit, redièrè unâ & vires; ita ut paucis interjectis diebus, Lindam accedere, & inter prolixas memoris animi gratias sanitatis, quin & restitutæ sibi vitæ monumentum, Etiam ipse coràm statuere potuerit.*

VI. Cap.

(a) lib. 3. cap. 12. &

VI.

Canonicus ob præcipitem ex equo lapsum de vita periclitans, sibi restituitur.

Inter votivas ex argento Tabellas, quædam est, quæ Equum per avia, in viaque cursu effulum, & sessorum humi afflictum sacerdotis habitu refert, cum addita epigraphæ: *Thomas Selbey, C.G. voti reus solvit.* Nemo omnium, quibus Lindæ cura hæctenus commissa fuit, inventus est, qui mihi vel dicati anathematis causam, vel picturæ mysterium evolveret. Cùm autem ipse admodum R. D. Thomas Selbey tum quidem Canonicus, nunc verò etiam Decanus Gutsstadiensis, superstes DEI gratiâ etiamnum esset, ipsum datâ occasione coràm percontatus sum; & quæ didici, ex fide jam reddo. Ibat ille aliquando eques ad Capituli Gutsstadiensis prædium, Viertzighuben dictum; jamque villam ingressus erat, cùm equus non latratu modò, verùm & mortu canum, in præceps actusita est, ut nullâ habenarum vi, nullâ sessoris contentione flecti, ne dicam silti posset. Non ignorabat sessor, quanto in vitæ discrimine versaretur; quò magis præsidium, quod in Deiparæ ope collocârat, animo versabat. Interea maximo impetu de equo excutitur, & vel ad saxum (neque enim satis reminisci possum) vel ad terram saxo vicinam, eodem alliditur impetu. Actum fuisset de vita, nisi, quemadmodum D. Decanus ipse disertè fatetur, in ipso mortis articulo, à Deipara vitam recepisset. Quod beneficium & illo jam tempore posito Lindæ

monu-

monumento, ætisque divæ servatrici gratiis celebravit; & nunc perennibus gratiis agendis, grataque, quoties occasio datur beneficii de prædicatione, non desistit celebrare.

VII.

Præposito Gurtstadiensi, conclamata jam ob acuitatem morbi, vita restituitur.

Si omnium, quæ symbola vel notas aliquas habent impressas, tabellarum vel anathematum explicare, vel etiam cognoscere rationes & causas arcanas liceret, quanta vel operi huic moles, vel beneficiorum Deiparæ multitudini cumulus accederet? Quot enim capite præcedente omnino intacta præteriri debuerunt, quin & deinceps debebunt? Geminas præteriri neque possum, quia earum rationem assecutus jam sum; neque sanè, ut possem, etiam debeo; quia, quoad licet, gloriæ & honori Deiparæ Lindenensis detractum nihil volo. Si literam unicam demas, iisdem utraque notis consignata est; altera quidem hoc modo: M. A. B. C. G. O. V. 1649. altera verò hoc: M. A. B. P. G. O. V. Non difficile mihi fuit assequi utramque dicatam esse à *Matthæo Alberto Bogursky*, Anno quidem 1649. Canonico, deinde verò 1650. quo posterior Tabella consecrata fuit, jam Præposito Gurtstadiensi, & simul Oecono Varmiensi; at vel divinare, quam tandem ob causam dicatæ essent, per quàm difficile. Auctor ipse difficultatem sustulit, qui hoc ipso 1655. Anno, causas mihi coràm explicuit. Prior enim Tabella ob vehementes morborum cruciatus, posterior verò etiam jam ob depulsum mortis periculum oblata fuit. An-

no e-

no enim MDCL. gravibus in negotiis Poloniam adie-
 rat, ubi ad usitatos calculi cruciatus, febris peracuta,
 aliorumque symptomata morborum accessere. Tri-
 dum integrum exanimi quam vivo similior, non
 sese modò, verùm & alii spem vitæ abjecerant. Ve-
 rum à Diva Lindensi, cujus & aliàs opem expertus
 fuerat, & tum maximè implorârat, spes vitæ, quin &
 vita impetrata. Quam ob rem, ubi in Prussiam rever-
 sus est, nihil habuit antiquius, quam ut Lindæ se, at-
 que unâ beneficii tanti monumentum Deiparæ siste-
 ret.

VIII.

Viri nobilis Villicus, quintum diem extra sensus
 positus, voto Lindam nuncupato sibi
 restitutus.

Ita apud Lindam Marianam sanctè de se asseruit
 Gregorius Radiken, VII. Idus Julias, Anni MDCLII.
 Agebat Villicum in Eldirten apud generosum virum
 Eustachium à Nenchen; cùm interim vehementissi-
 mo involutus est morbo. Quodcunque tandem mor-
 bi genus fuerit, vis certè ac malignitas tanta erat, ut
 abruptâ vitæ spe, ipsa quoque vitæ stamina videren-
 tur abrumpi: jam enim quintum diem extra se, sen-
 susque positus, nihil cibi aut potionis admiserat.
 Frater, qui interim aderat, fratris miseratus, quid mi-
 sero afferret remedii, non habebat. Occurrit animo
 decantata omnibus Divæ Lindensis potestas æquè in
 mortem, ac pietas in mortales: utramque piissima
 Mater, ut in fratrem suum exerceat, supplex obse-
 rat, & Lindæ insuper à fratre, ubi revaluisset, quam
 pri-

P P

pri-

primùm revisendæ, votum nuncupat. Adfuit repente homini jam deposito, invocata Mater Dei, ut postmodum de illius benignitate liceret illi tum vivere, tum ederet, tum edere, ut viveret: interjecto quæ brevi admodum tempore sanus atque incolumis non tam vilificationis, quàm gratitudinis suæ rationem coràm Lindæ reddiderit.

IX.

Religioso Societatis Jesu Sacerdoti, in Austria,
per Deiparam Lindensem vita
conservata.

Nemo id melius, quàm qui expertus ipse est, scribendo explicuerit. Est autem ipse, cujus literas paulò antè (a) produximus. P. Joannes Aloysius Kuhn. Sic enim iisdem ille literis de se memorat. Mitto affectum meum beatissimæ Virgini Matri Lindensi sub notu Messeri expressum; quandoquidem non nisi exigua signa magna Martiri transmittere queo. Suum Diva Lindensis, in horis oras, auxiliare brachium extendit. Meam illi in accepta vitam refero, miraculum tamen fileo, ne videar vivere vacuosè. Quam spem vita deposito mihi Medicus hoc præcidit, illa opem ejus imploranti, repente integræ valetudine contulit; ut à multo tempore, quo vitam in societate dego, meliores vires, quàm quibus nunc Deipara Lindensis beneficio fruor, non sim expertus.

(a) lib. 4. cap. 33.

X.

Vidua Regionmontana, voto Lindam facto, periculum mortis evasit.

Sub Anni MDCLIV. exitum, Walpurgis, civis Regionmontani Melchioris Renner relicta vidua, stomachi, viscerumq; omnium per octo minimum hebdomadas intolerabiles experta cruciatus, de vita omnino periclitabatur; præsertim cum omnia incassum adhibita essent remedia. Evasit tamen periculum, ubi peregrinationis Lindensis votum fecit; sed ita evasit, ut multa ubique morbi vestigia residerent. Quam primùm tamen Lindense arripuit iter, omnis prorsum dolor recessit, ut pedes, quidquid interjacee itineris, potuerit emetiri.

XI.

Viro nobili, omnium judicio jam deposito, vita per B. V. Lindensem prorogata.

Quod vir in Masovia nobilis, Dominus Nicolaus Trutzkowsky, Paracixæ Lachoviensis, VI. Nonas Julii Anni MDCLII. coram R. P. Alberto Kuklinsky Rectore (qui etiam id literis tradidit) & Paulo Radig atque N. Trabant, consularibus Resselii viris sanctè affirmavit, idiplum vicini illius Anno MDCLIV. ad VI. Idus Septemb. cives Colnenses pari fide confirmarunt. Vis illum morbi ita oppresserat, ut tandem vita propè omnis destituerit. Quia derant, nihil intentatum reliquerunt, ut sensibus, à quibus jam erat abalienatis, restitueretur. Cùm cætera frustra essent omnia, subiit animos Mariana Deiparæ Linda, & apud eam, quamvis

P p 2

log.

longè diffitam, præsens ac singularis in omnes benignitas. Votum eò ægri nomine concipiunt; & simul æger, reddito paulatim animo, sensum vigoremque corporis, omnium exspectatione maturius recepit. Virium quippe jam compos, haud ita multò pòst in viam se sat prolixam dedit, & sanus atque incolumis Lindæ vota persolvit.

C A P U T XXXVIII.

Animæ Purgatorii per B. Virginem Lindensem adjutz.

QUæ, & quanta sit Deiparæ in Animas purgatoriorum ignium carceribus detentas clementia & caritas, vel ex iis, quæ tum Alphonso Correfio, tum Joanni Ximeno, Societatis Jesu religiosi, aliquando in mandatis dedit, facile colligas. Illi enim, teste P. Joanne Rho (a) qui singulari quâdam pietate Deiparam, per omnem vitam coleret, familiaritèr quiritanti aliquando, quod se molestis animi angoribus scrupulisque confici pateretur, edixit, atque haud dubio oraculo monuit Virgo, si salvus ac liber esse vellet, animis è purgatorio igne redimendis, opera plurimum impenderet. Hunc verò ante suam Imaginem orantem, ac vehementius concepto æstuantem amore, sic affatam Deiparam ferunt; Ximeni, cave, ne animas in Purgatorio igne laborantes oblivioni tradas. Quæ igitur, quali conductas suorum operas, pro animabus Purgatorii ita sollicitat, suam iis operam suffraginè que deneget? Quod cum alibi, tum apud suam quoque Lindam accurate præstat. Proinde qui jam animos mortalium cum

(a) in varia histor. lib. I. cap. 4.